

Griffienummer <i>2021</i> /2022
Datum van uitspraak 10 JANUARI 2022
Notitienummer parket DE66.LC.119/18/BW49 Rolnummer 21D000546

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDE**

119

geboren te _____ op _____ van
 ingeschreven te _____
 Belgische nationaliteit, RRN: _____

thans aangehouden om andere redenen in de gevangenis te

⇒ Ter terechtzitting van 13 december 2021 vertegenwoordigd door mr.
 advocaat te _____

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

**A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning -
 feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018**

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex
 Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van
 onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning,
 verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of
 omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende
 vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende
 vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben
 uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde
 Codex, in stand gehouden, namelijk

op het terrein gelegen te _____ kadastraal gekend als
 eigendom van _____ geboren te _____ op
 wonende te _____ bij aankoopakte van
 15.11.2016 verleden door notaris _____ te _____ en nr. _____ eigendom van
 geboren te _____ op _____ wonende te _____
 en van _____ geboren te _____ op
 wonende te _____ bij aankoopakte van
 16.10.2015 verleden door notaris _____ te _____

1 niet vrijgestelde verhardingen te hebben aangebracht met kunststofdoek en deels met
 kiezels op perceel _____ meer dan 80 m² verhardingen met kiezels, betontegels en bankirai te
 hebben aangelegd tot op minder dan 1m van de perceelsgrenzen op perceel _____

Te _____ in de periode van 15 november 2016 tot 20 oktober 2017

|

2 8 bureelcontainers op een platform van betonplaten, balken en banden, met een oppervlakte van 120m² te hebben geplaatst op minder dan 1 m van de perceelsgrens en één grote ruimte te hebben gecreëerd door het slopen van binnenmuren; voor de containers een platform in bankirai te hebben gemaakt

Te in de periode van 1 augustus 2017 tot 1 september 2017

3 de garage en de bureelcontainers te hebben verbonden tot 1 grote ruimte

Te in de periode van 1 december 2017 tot 27 december 2017

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), de feiten voor 23 februari 2017 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

B aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk

op het terrein gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van eigendom van
op wonende te geboren te
aankoopakte van 15.11.2016 verleden door notaris te bij
de grond onder de bureelcontainers en tussen de bureelcontainers en de garage te hebben opgehoogd, op sommige plaatsen met meer dan een halve meter

(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), de feiten voor 23 februari 2017 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

Te in de periode van 15 november 2016 tot 1 oktober 2017

|

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van dezelfde Codex, in stand gehouden, namelijk

op het terrein gelegen te				kadastraal gekend als
	eigendom van	eigendom van		geboren te
op	wonende te			bij
aankoopakte van 15.11.2016	verleden door notaris		te	en nrs. en
eigendom van	geboren te	op		wonende te
	en van			geboren te
op	wonende te			bij aankoopakte van
16.10.2015	verleden door notaris	te		
meer bepaald het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van autobanden, autovelgen en afvalmaterialen				
(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)				

Te in de periode van 20 oktober 2017 tot 1 maart 2018

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 maart 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

|

op het terrein gelegen te kadastraal gekend als
 eigendom van eigendom van geboren te
 op wonende te bij
 aankoopakte van 15.11.2016 verleden door notaris te en nrs. en
 eigendom van geboren te op wonende te
 en van geboren te
 op wonende te bij aankoopakte van
 16.10.2015 verleden door notaris te
 meer bepaald het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van autobanden,
 autovelgen en afvalmaterialen
 (art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke
 Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te in de periode van 1 maart 2018 tot en met 25 mei 2019

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding door het openbaar ministerie waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd op 8 januari 2021 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van de plaats waar de onroerende goederen zijn gelegen.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 13 december 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

Op 18 oktober 2017 ging de politie met een ambtenaar van de dienst milieu en een ambtenaar van de dienst stedenbouw van ter plaatste naar het perceel te in voor een controle van een bandencentrale in opbouw. De woning met nummer betreft een halfopen bebouwing. Rechts van de woning bevindt er zich een perceel met nummer Beklaagde was samen met zijn vader elk voor de helft eigenaar. De percelen zijn deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Achter de percelen ligt een ongeschonden landbouwgebied.

Volgende vaststellingen werden gedaan:

|

- Dit nieuwe perceel werd verhard met een waterdoorlatende mat en steenpuin over het ganse perceel. De aanpalende openbare gracht werd uitgekleed met een zwart folie. Op het perceel stond één grote stacaravan en drie autowrakken.
- Links van de woning bevond er zich een grote garage. De bewoner was bezig met het ombouwen van deze garage tot een bandencentrale. Hij beoogde in deze ruimte een bureel, een showroom voor autovelgen en een werkplaats te maken voor zijn bedrijf.
- Het dak van de oude garage werd afgebroken en vervangen door een verhoogd dak, met nieuwe houten structuur en dakbedekking.
- Achter de garage, links van het perceel, werden acht bureelcontainers gezet. Deze werden achter elkaar geplaatst op minder dan 1 meter van de perceelsgrens. Een aantal binnenmuren werden gesloopt zodat deze acht containers één grote ruimte vormen. Deze ruimte zou dienen voor de stockage van autobanden.
- De binnenkoer, achter de woning en naast de containers, ligt bezaaid met autobanden, autovelgen en afvalmaterialen van de werf.

Beklaagde werd er op gewezen dat hij 60 dagen had om een regularisatieaanvraag in te dienen.

Ongeveer wekelijks werd ter plaatse gegaan. De autowrakken en afvalstoffen werden geleidelijk weggehaald. Er werd wel verder gewerkt aan het inrichten van bureelruimte en showroom.

Op 27 december 2017 werd vastgesteld dat er een verbinding werd gemaakt tussen de garage en de achterliggende containers. Hierdoor ontstond één ruimte.

Omdat beklaagde een architect zou hebben geraadpleegd werd zijn verhoor een tijdlang uitgesteld.

Beklaagde verklaarde bij zijn verhoor op 12 januari 2018 dat hij van oordeel is dat voor geen enkele handeling een vergunning vereist is. Hij beriep zich op zijn eigen kennis en zijn 'afkomst'. Zijn architect zou reeds een aantal dossiers ter regularisatie hebben ingediend.

De eerste dossiers die de gemeente ontving waren onvolledig. Ze werden teruggestuurd naar de architect of er werd bijkomende info gevraagd.

De aanvraag werd uiteindelijk ingediend op 7 februari 2019.

Bij beslissing van 2 april 2019 werd de regularisatie door het college geweigerd. Er was een voorwaardelijk gunstig advies van het agentschap Wegen en Verkeer en een negatief advies van de brandweer. In elk geval moest de verhardingsgraad worden verminderd.

Op 5 november 2019 werd de herstellvordering ingeleid door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur met een gewone brief aan het parket. De herstellvordering beoogt de verwijdering van de bijgeplaatste constructies: bureelcontainers, dakconstructies, verhardingen en funderingen, het verwijderen van alle materialen en materieel buiten de vergunde gebouwen en de percelen en niet langer aanleggen en gebruiken als parking.

B

Bij beslissing van 27 september 2019 verleende de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies. Uit bijkomende uitleg bleek dat de GSI niet de afbraak van de verhoogde dakconstructie vroeg nu deze ruimtelijk aanvaardbaar was en zou kunnen geregulariseerd worden.

De Raad volgde de motivatie dat de toestand niet verenigbaar was met de plaatselijke ordening zelfs al voorzag het regularisatieplan een beperking van de verhardingsgraad.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het aanbrengen van verhardingen, plaatsing van acht containers, het verbinden van acht containers en een garage tot één grote ruimte en het ophogen van de grond en het gewoonlijk gebruik van de grond voor opslag van afval, autobanden en –velgen zonder vergunning.

De raadsman van beklaagde verzocht de rechtbank om een deskundige aan te stellen om na te gaan of beklaagde geestesgestoord was en is. Beklaagde werd immers bij beschikking van 5 juni 2020 geïnterneerd omwille van feiten van brandstichting en bedreigingen. In conclusie wordt gesteld dat druggerelateerde feiten onder de interneringswet vallen.

2.

De rechtbank stelt vast dat de thans voorliggende feiten geen druggerelateerde feiten betreffen en inbreuken op de VCRO geen feiten betreffen die de fysieke of psychische integriteit van derden aantasten of bedreigen. De interneringsmaatregel is aldus niet aan de orde en de rechtbank zal om die reden geen deskundige aanstellen.

3.

Gelet op de vaststellingen in het strafdossier en nu deze vaststellingen ook niet werden betwist, zijn alle tenlasteleggingen in hoofde van beklaagde bewezen.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B, C en D samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagde stoorde zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

Beklaagde richtte verschillende constructies op zonder vergunning, bracht overmatig veel verhardingen aan, hoogde de grond op en gebruikte zijn perceel voor de opslag van allerhande in functie van zijn bedrijf. Door de constructies en opslag werd het open ruimtegebied ernstig aangetast.

Zowel de locatie van de constructies als de gebruikte materialen waren bijzonder storend. Door de densiteit van verhardingen en constructies werd de ruimtelijke draagkracht van het perceel ruim overschreden.

Beklaagde plaatste daarmee zijn eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening. Beklaagde kon zich bovendien daardoor op illegale wijze een economisch voordeel verschaffen dat degenen die de regelgeving inzake ruimtelijke ordening correct naleven niet konden bekomen.

3.

Beklaagde is 38 jaar oud en werd maar liefst 30 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Hij werd daarnaast vijfmaal correctioneel veroordeeld voor opzettelijke slagen, huisdiefstal, woonstschennis en opzettelijke slagen, bezit en verkoop van verdovende middelen. Hieruit blijkt een ernstige normvervaging.

Gelet op de ernst van de feiten, het economisch voordeel dat beklagde gedurende lange tijd verkreeg uit de bewezen misdrijven en het aanslepend herstel is de hierna bepaalde geldboete noodzakelijk om beklagde te doen inzien dat de regels die waken over een goede ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en de handhaving ervan een grote maatschappelijke kost met zich meebrengt. Beklaagde komt niet meer in aanmerking voor de gunst van het gewoon uitstel. Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank wel rekening met het feit dat thans het herstel werd bereikt.

4. HERSTEL

De raadsman van beklagde voert aan dat alles hersteld is en legt om dit aan te tonen stukken neer, namelijk drie foto's van de huidige toestand en een email van een familielid van beklagde. In deze email wordt uiteengezet dat de familie van beklagde zich bekommerd heeft om het herstel en alle containers hebben ontmanteld en afgevoerd. Alle afval werd uit de tuin verwijderd en het huis wordt sinds januari 2021 verhuurd aan een familie.

Gelet op deze elementen bewijst beklagde afdoende dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B, C en D;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **22,00 euro**;
- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **264,00 euro**.

Herstelvordering

De rechtbank verklaart de herstelvordering zonder voorwerp.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **TIEN JANUARI TWEEDEUZE**
TWEEËNTWINTIG door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituu

Met bijstand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie
Dendermonde, de **11 JAN. 2022**
De griffier-hoofd van dienst,

afg. griffier